

Post-ciencistes i descamisats

Senyor meu de Friburg: m'he permès el luxe d'interrompre les meues activitats parauniversitàries de corrector exhaustiu d'exercicis finals de *Gramàtica Normativa I* —que per ara m'impedeixen de continuar amb normalitat aquesta secció—, per contestar a la vostra sàviament assenyada lletra de combat contra aquesta humil i beneïta secció. No tinc el disgust de conèixer-vos, però sembla que sou un fanàtic de la Ciència a l'ús, d'aquella que beu en les santíssimes fonts de la Dialèctica Marciana... ¡Que Sant Karl us tinga al cel!

Senyor meu Ciencista, me'n ric jo, de la Ciència, de les Càtedres i de tanta Consciència... Com que sóc determinista, no crec en res i me'n malfie de tot, fins i tot d'aquesta descontrolada secció que heu tingut el mal gust d'atacar. ¿Quin mal us ha fet?, ¿o quines inconsciències soterrades us ha despertat? Encara crec que els astres us han fet un favor, ¡i no pas petit!

A les altures que som, senyor meu, Microciències, Paraciències, Subciències, Pseudo-ciències i Contraciències són allò que més abunda; sobretot en ambients uni-versitaris (és a dir: visions úniques, compartiments, caselles, enquadraments, enfocaments, departaments...). S'ha perdut la saviesa antiga i els bons costums: allò de «tot és en tot i de totes maneres».

El món, senyor meu, l'univers, és plural, i cadascú pot i deu expressar-se en el llenguatge amb què sent allò que veu. No és més sant i més just expressar-se en *llenguatge científic*, contraposant-lo al mal anomenat *llenguatge paracientífic*, execrable, condemnable i supersticiós. Us dic que hi ha més ciència en una dita popular, acumulada al llarg de segles i segles d'experimentació humana, que en qualsevol dels metallenguatges que els cientoides construeixen a llaor i glòria de la seua vanitat... Només mi-

Davant el menyspreu de què és objecte aquesta secció per part d'alguns «homes de ciència», heus-ne ací una defensa de la mà del seu responsable, humil aprenent del coneixement poètic.

Salvador Jàfer

reu la realitat: amb tanta ciència i amb tanta consciència tenim el planeta desertitzat, les aigües enverinades, els aliments degradats, les espècies totes a punt d'extinció, les llengües minoritzades en perill de mort definitiva, l'atmosfera radioactivitzada i nuclearitzada (allò que anomenem «ambient enrarit»), la misèria de grans masses humanes surant dia a dia pels racons i les places... ¡Visca la Ciència, visca la Computadora, visca l'Astronomia, visquen les Tesis Doctorals totes, visquen les Semiòtiques que dissecionen la bellesa!

Altrament, heu de saber que és gràcies a la Inquisició Europea, estendard de la ciència, gràcies a l'aparició

del pseudo-racionalisme de la Reforma (¡tan capitalista ella!) i gràcies a la consegüent reacció irracionalista de la Contrareforma, que l'astrologia passà a ser considerada cosa de bruixeria, digna de les més grans fogueres. ¿Quins secrets interessos econòmics i de poder devia haver-hi?

¡Així ens ha anat des d'aquells miserables dies! Es perd definitivament la saviesa antiga, la que havia sostingut el pensament dels filòsofs grecs,

dels mestres hindús, dels savis musulmans, la subtil poesia àrab i la dels trobadors, i també el suport intel·lectiu que afermava els actes dels nostres reis. Recordeu el rei Pere el Cerimoniós i com respectava aquesta pseudo-ciència. I tot això és massa per condensar-ho breument.

L'astrologia és bàsicament un llenguatge simbòlic i sintètic que reuneix en poques paraules les grans línies del pensament humà i l'esperit de les col·lectivitats, impactes i observacions enllaçades en el llarg procés del coneixement humà, constants de comportament que abracen tota activitat humana i còsmica.

Però l'home del segle que mor ha perdut la consciència del Cosmos, la intuïtiva i directa, i ha convertit la Ciència en paràmetre del seu comportament: la classificació enfront de la totalitat, la delimitació enfront de la interconnexió, la destrucció enfront del respecte a la vida. I és que per més que hom es detinga en anàlisis computeritzades i disseccions assassines, l'univers seguirà el seu curs, alié a les nostres pobres ments pensants. I els errors que cometem, ja els estem pagant ara mateix, perquè hi ha una llei de compensació bàsica que la Realitat ha establert: cap acció ni cap pensament ni cap bravesada no quedarà sense resposta.

Per sort, l'Univers és molt més savi que vós i que tots nosaltres, els aprenents d'astròlegs. Esteu atents perquè encara s'acosten científismes més perillosos. ¡Ama suwa, ama llulla, ama quella! □